

Bibliografie van Alcide Gatien Charlebois

Alcide Gatien Charlebois werd geboren op 18 april 1924 in Haileybury als 3^e van een gezin van 6 kinderen, 3 jongens en 3 meisjes. De familie vestigde zich later in Rouyn, waar zijn vader en oudste broer Yvain werkzaam waren bij de politie. Volgens familie was hij niet dol op school. Hij werd 2-talig opgevoed. Alcide was een slimme, heel sportieve leerling. Bracht de zomers door in Laverlochère in Temiscamingue, op de boerderij van zijn oom Jos Deault en zijn tante Anna, zus van grootvader Avila. Hij heeft de 5e en 6e jaarklas van de St. Michelschool overgeslagen. Vervolgens de 8e jaarklas afgesloten, deels op basisschool, deels op middelbare school. Heeft de Franstalige school verlaten op 15-jarige leeftijd en de Engelstalige op 18-jarige leeftijd. Reden: Moest zijn vader helpen op de boerderij, zodat zijn zonen daardoor vrijstelling zouden krijgen voor militaire dienst als zonen van landbouwers. Alcide vestigde zich dus op de grondkavel van zijn vader in Farmborough (ongeveer 19 kilometer van Rouyn) waar hij zich wijdde aan de grondontginning ervan gedurende 5 jaar.

In het Leger

- Alcide meldde zich echter vrijwillig voor militaire dienst op 19 juli 1943 en werd goedgekeurd. Hij wordt omschreven als rustig, vriendelijk, positief. Goed aanpassingsvermogen, goed samenwerkend en evenwichtig. Hij drinkt en rookt niet. Zijn wens was zich te voegen bij het Royal 22^e regiment en te trainen in een Frans trainingscentrum. Met beschrijft hem als een goede aanwinst, die een goede soldaat zal kunnen zijn en een goede officier. Aanbevelingen: naar de infanterie en training in het Frans. Hij werd getraind in Toronto, Sorel, Valcartier en Debert. Over Valcartier vertelt hij dat het een erg mooi kamp is met veel ontspanningsmogelijkheden, zoals 4 bioscopen, 4 alcoholvrije kantines en 4 alcohol schenkende kantines. De training vindt hij zwaar, vooral de commando training. Toen hij in zijn opleiding was, is hij 3 keer ongeoorloofd afwezig geweest. Hij bezoekt Rouyn eind november in verband met komend inschepingsvertrek.
- In februari 1944 ging hij overzee als soldaat van het Essex Scottisch Regiment. Uit een brief aan zijn broer vertelt hij dat Engeland een mooi land is, maar behoorlijk oud, dat er geen sneeuw was, maar dat het vochtig en koud is. Hij heeft veel moeite om te wennen het Engelse geld, net zoals aan het Engelse accent. Maar hij zegt dat hij niet de enige is, omdat de Engelse Canadezen ook moeite hebben om het te begrijpen.

• Gevechtsloopbaan

- Geland in Frankrijk 6 juni 1944, gebleven tot augustus 1944. Begin juni 1944, ging hij naar het Regiment de la Chaudière en nam daarmee deel aan de invasie van Frankrijk op 6 juni 1944. Hij hoopt dat zijn ouders zich niet te veel zorgen maken over hem, dat alles heel goed gaat en dat hij nog steeds in goede gezondheid is en zich erg heel goed doorheen slaat. Hij is inmiddels al een behoorlijke tijd in Frankrijk met de Invasietroepen en dat hij dat graag wilde en had gedaan. Hij vertelt dat de Fransen erg blij zijn om hen te zien, voor al de Frans Canadezen, maar toch is het niet het Frankrijk wat hij zich had voorgesteld. Hij heeft al verschillende Duitse souvenirs verzameld want er zijn

er genoeg! Alcide wordt gevangen genomen in Carpiquet, in Normandië, 5 juli 1944. De zelfde dag nog ontsnapt hij. Op 9 juli wordt hij zwaar gebombardeerd in een openlucht kampement zonder bescherming. Kan zich daarna niets meer herinneren, totdat hij in het ziekenhuis bijkomt . Hij is hysterisch en doof aan zijn linker oor. In het ziekenhuis weigert hij 2 dagen lang op te staan. Nadat hij weer was opgestaan, voelde hij zich beter en men vraagt hem om graven te gaan graven, hetgeen hij weigert en vraagt om terugkeer naar zijn eigen regiment. Hij raakte de 2^e keer gewond op 14 augustus en zo ernstig dat hij 17 augustus wordt overgebracht voor medische zorg naar een ziekenhuis in Engeland. Het is een verwonding veroorzaakt door een granaatscherf onderaan zijn rechter been.

- **Geland in Italië 1 oktober, gebleven tot maart 1945.**
Zodra hij weer genezen is, verzoekt hij te mogen dienen in het Royal 22^e Regiment en sluit bij hen aan in Italië. Gedurende de strijd in Italië loopt hij verschillende verwondingen op door een bomexplosie. Aan zijn broer Yvain vertelt hij dat dat zijn been weer helemaal genezen is. Hij vertelt dat hij het nieuws gehoord heeft van de dienstplicht uitgeroepen door de regering Van MacKenzie King. Ongewenst, wat hem betreft. Hij vertelt Yvain ook dat hij niet te veel moet vertrouwen op de propaganda in de kranten, omdat de ontvangst in Italië helemaal niet zo mooi was. Hij wordt licht gewond aan het hoofd(oog en been) tijdens gevechten op 4 December 1944. en wordt hij opnieuw verpleegd in Engeland.
- Hij wordt die maand op 24 januari 1945 bevorderd tot korporaal. Hij vertelt dat de overtocht heel goed gegaan is en dat hij niet zeeziek is geweest omdat de zee erg kalm was. Hier in Italië, zegt hij , is het zwaar. Hij vertelt, dat het “het meest vervloekte en smerigste land is”, waar hij de laatste tijd was. Maar hij vertelde ook dat hij verschillende historische plaatsen heeft bezocht sinds hij hier was en dat was eigenlijk het enige zinvolle in dit land. Hij had Napels gezien, Pompeï, de verdwenen stad, de Vesuvius en heel wat andere plekken.
- **Geland in Frankrijk 18 maart 1945, gebleven tot 25 maart 1945**
In maart van dat jaar(1945), neemt hij de wapens weer op in de infanterie en maakt deel uit van de strijd in België en de invasie in Duitsland.
Aangekomen in België 25 maart 1945 , gebleven tot 5 april 1945. De laatste brief die hij stuurt aan zijn familie is vanuit België en is gedateerd 27 maart. De familie krijgt die brief op de dag dat hij overlijdt! Hij schrijft daarin dat alles goed gaat en dat hij liever vecht in noord-Europa dan in Italië. De familie hoorde pas van zijn dood 4 dagen later.

Aangekomen in Duitsland 5 april 1945, gebleven tot 10 april 1945

Aangekomen in Nederland 10 april 1945, gebleven tot

Zijn dood

- **Bernie Goulet ; “Het was een morgen in april om 11.00 uur ongeveer en hun compagnie had de taak om een sterke vijandelijke positie aan te vallen. Een peloton wat hen vooraf ging, kwam**

plotseling onder hevig vuur te leggen en zonder terugweg mogelijkheid. Als sectiecommandant kreeg hij (Alcide) de opdracht een beslissende aanval op de linker flank te doen. Tijdens hun voortgang, raakte Alcide licht gewond aan zijn been. Toen hij zich oprichtte om artillerie steun aan te vragen werd hij geraakt door een salvo uit een mitrailleur. Hij kreeg een dodelijke verwonding aan zijn buik, aan de rechterkant van zijn lichaam en aan de benen. Hij was op slag dood, zonder te lijden. Hij is gestorven terwijl hij probeerde zijn kameraden te redden.”

De familie ontving na zijn dood verschillende brieven van Defensie .

Zijn overlijden werd de familie gemeld op 26 april 1945. In latere brieven werd hij geprezen om zijn heldhaftige inzet en werd vermeld dat hij het vertrouwen genoot van de officieren en het respect van zijn vrienden. Verder werd gemeld dat zijn lichaam begraven was op een tijdelijke begraafplaats van het regiment, waar het wachtte op transport naar een grote Canadese begraafplaats .

Hij werd later begraven in een tijdelijk graf gelegen op een plek ongeveer 6 kilometer ten zuidwesten van Deventer, in Holland. Dat graf zal tijdelijk worden weergegeven door een houten kruis ten identificatie.

In juni 1946 worden de stoffelijke resten van haar zoon opgegraven en zijn overgebracht naar een nieuw graf, *no. 10, rij A, plek 3 op de Canadese militaire begraafplaats in Holten*, in Holland. Deze begraafplaats is een erkende begraafplaats en het graf zal eeuwig l worden onderhouden. Het graf is tijdelijk gekenmerkt met een kruis dat over niet lange tijd vervangen zal worden door een herdenkingssteen met een persoonlijke inscriptie.